

Motion till riksdagen

1988/89:T369

av Karl Erik Olsson och Ingbritt Irhammar (båda c)

Kommunikationerna i Kristianstads län

Kristianstads län har färre sjukdagar och lägre sjukvårdskostnader än de flesta andra län i förhållande till invånarantalet. Den genomsnittliga livslängden är högst i landet. Sannolikt föreligger ett samband mellan detta och länets förhållandevis väl decentraliserade och differentierade bebyggelse- och näringsstruktur. Det är viktigt att förutsättningar skapas så att denna struktur kan bibehållas.

Kommunikationerna spelar en viktig roll när det gäller att upprätthålla och skapa en decentraliserad struktur i länet. För basnäringarna jord- och skogsbruk och för andra företag utanför de större orterna i länet får lokalvägnätet en allt större betydelse. Standardförbättringar och underhåll bör därför prioriteras på detta. En sådan satsning är viktigare än investeringar i en Öresundsbro.

När det gäller den interregionala trafiken är det angeläget att Europaväg 4 får en ny förbifart förbi Skånes Fagerhult. För närvarande hindras kommunens planering beroende på ovisshet om förbifartens sträckning.

En omläggning av riksväg 13 förbi Klippans tätort är även angelägen. Därigenom kan trafiken från industriområdet anslutas till riksvägen utan att behöva passera tätorten och centrum i Klippan får möjlighet att fungera och utvecklas positivt.

Det är av största vikt för utvecklingen av såväl Simrishamn som Tomelilla att ombyggnad och breddning av riksväg 12 kommer till stånd. Det gäller särskilt delen mellan Tomelilla och länsgränsen mot Malmöhus län.

Färjetrafiken mellan Simrishamn och Allinge på Bornholm har anor sedan århundranden tillbaka. Kontinuerlig trafik har bedrivits sedan slutet av 1800-talet. Leden Simrishamn–Allinge är en naturlig färjeförbindelse mellan Skåne och Bornholm för såväl turisttrafik som för annan personbefordran och tillgodoser därmed ett klart transportbehov.

Enligt nordisk provianteringsöverenstämmelse anses rutter mellan dansk hamn vid Öresund eller Östersjön och hamn i Skåne eller Blekinge som korta. Således klassificeras färjeförbindelsen mellan Simrishamn och Allinge på Bornholm som kort rutt medan bl.a. färjelinjerna Göteborg – Fredrikshavn, Kapellskär – Mariehamn och Stockholm – Mariehamn betecknas som s.k. långa rutter.

Enligt resandeförordningen från december 1987 betecknas dessa korta rutter nu som vissa linjer med begränsning i rätten till tullfrihet. Regeringen äger rätt att medge undantag härför.

De provianteringsbestämmelser som gäller för långa rutter är väsentligt

gynnsammare för rederierna än de bestämmelser som gäller för korta rutter. En omklassificering av färjelinjen Simrishamn – Allinge till lång rutt skulle därför väsentligt förbättra linjens attraktivitet och leda till ett större passagerarunderlag och på så sätt i väsentlig grad befrämja turismen inom såväl Simrishamnsregionen som på Nordbornholm.

Mot. 1988/89
T369

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen sagts om förutsättningarna att upprätthålla och skapa en decentraliserad struktur i Kristianstads län,

2. att Kristianstads län tilldelas mer medel för vägändamål så att de i motionen nämnda angelägna projekten kan tidigareläggas,

[att riksdagen hos regeringen begär att färjelinjen Simrishamn-Allinge klassificeras som "lång rutt".¹]

Stockholm den 25 januari 1989

Karl Erik Olsson (c)

Ingbritt Irhammar (c)

¹ 1988/89:Sk703

